

Szeretet

Igét ad. Így őriz hatalmas karja.

2020

JANUÁR

1. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXI. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Nem szunnyad őrzőnk!

– gondolatok 2020 újévére

Kalmar Zoltán

Száguldás 2020

Égnek meredő, fordított spirál az élet,
Kilövő pálya, minden év nagyobb kört ír le,
Lassítani képtelenség,
évek múltával egyre inkább pörög,
Hajtja valami az origótól, ami örök.
Az utas benne én vagyok.

Néha csendesíteni szeretnék egy kicsit,
Vagy megállni, a szédítő sebesség rémít.
Ekkor a Végtelen, az Örök,
aki a Kezdet és a Vég,
Ölébe vesz, Nála megpihenek,
erőt ad és reményt.
És együtt pörgetjük tovább az időt.

Lakatos Ottó

Kiskőrös, 2020. január 3.

„Szemeimet a hegyekre emelem, (h)onnan jön az én segítségem(?) Az én segítségem az Úrtól van, aki teremtette az eget és földet. Nem engedi, hogy lábad inogjon; nem szunnyad el a te őrződ. Íme, nem szunnyad és nem alszik az Izráelnek őrzője! Az Úr a te őrződ, az Úr a te árnyékod a te jobbkezed felől. Nappal a nap meg nem szúr téged, sem éjjel a hold. Az Úr megőrzi téged minden gonosztól, megőrzi a te lelkedet. Megőrzi az Úr a te ki- és bemeneteledet, mostantól fogva mindörökké!” (Zsolt 121)

Ezékiás király idejéből való ez a zsoltár, amikor Júdát és Jeruzsálemet az assíriai hadsereg fenyegette. Az Urat dicsérő, az Úrban bízó emberek szívének vágyait örökíti meg ez a zsoltár olyan időszakokra, amikor a sötétség, a reménytelenség, a kilátástalan jövő vesz körül minket, és mi is segítséget keresünk.

Ha Ezékiás az, aki segítségért kiált, akkor érezhető, hogy benne van a kétségbeesés, félelem, hiszen nagy nyomorúságba, veszélybe került. Már-már összeroskad, és akkor körül néz, honnan is lehetne, kitől is lehetne segítséget kérni. Egyesek úgy tartják, hogy helyesebben az első vers inkább egy kérdés: **honnan** jön az én segítségem? Azért is, mert a második vers egy világos válasz erre a kérdésre. Azok a hegyek ugyanis, egészen Ezékiás reformjaig bálványimádás helyszínei voltak. Segítség onnan nem jöhetett. Felnézve a hegyekre kérdezi, honnan jön a segítség, majd szemeit magasabbra emeli a hegyeknél. Azok a magas hegyek eszébe juttatták, hogy >>>

:: HAVI KÖZ ::

■ **2020. január 25-én**, szombaton, 10,00 órától **Magyarlónán** tartja a **Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége Missziós konferenciáját**. A találkozó témája: *Beszélg Jézusról félelem nélkül! – Hogyan osszuk meg hatékonyan az evangéliumot másokkal?*

Várjuk mindazokat a férfiakat, fiúkat, nőket, lányokat, akik szeretnének az Úrért munkálkodni a saját környezetükben és gyülekezetükben. Hisszük, hogy a konferencia áldást jelent majd és az erdélyi baptista misszió fellendülését fogja szolgálni! Gyere el, és hívj másokat is, hogy megújuljunk az Úr Jézustól kapott küldetésünkben! Szeretettel várunk! (**Budai Lajos**, missziói alelnök)

■ Az Úr kegyelméből a **Székelyföldi Missziókerület éves konferenciájára 2019. november 23-án került sor a Hargita Keresztyén Táborban**. A gyülekezetek képviselői 30-an gyűltek össze, majdnem minden körzetből. A zenés áhítatot Győrfi Tóbiás lp. és Veres Dániel zenetanár testvérek vezették Barótról, imára buzdított Tóth Attila lp. az 1Kor 2:1-5 alapján azt emelve ki, hogy Pál apostol nem emberi módszerekkel alapította a gyülekezetet, s vigyázzunk, ne-

hogy valamiképpen megtévesszük az embereket, mert mi Krisztushoz akarjuk vonzani őket. Majd Vékás Zsolt diakónus testvér a Fil 2:14-16a. 3:7-9 alapján arról szólt, mit jelent Pál számára az Úr Jézus páratlan nagy értéke és mit jelent nekünk. Hangosan és kis csoportokban imádkoztunk, majd beszámolók következtek. A missziókerület részéről Máté Zoltán testvér számolt be, aki vezette a programot is, majd Kis Ottó testvér, missziókerületünk pénztárosa vázolta a pénzügyi helyzetünket. Hálásak vagyunk, hogy az Úr gondviseléséből „üti a széle a hosszát”, de buzdított missziókerületünk további támogatására. A Hargita Tábor működéséről és helyzetéről is beszámolt Joó Zoltán testvér, a tábor igazgatója. A szö-

>>> a segítség Istennél van, aki erős karjával oda helyezte azokat. Miért is féljen? Az Úr volt az ő Királya. A Nagy és Teremtő Király, aki kisujjával képes azokat a hegyeket eltörölni. Miért is féljen akkor egy földi királytól?

Többször is megismétli a zsoldáros azt az igazságot, hogy minden helyzetben meg tud őrizni minket az Úr: fáradtságban, meglankadásban, gyengeségben és gonosz kísértések közepette is. Egy határozott kijelentéssel fejezi be: „megőrzi az Úr a te ki- és bemeneteledet, mostantól fogva mindörökké!” A mózesi törvény megkövetelte, hogy minden zsidó családban a törvény részeit, az Igéből véssenek a kapukra, ajtófélfákra. Minden alkalommal, mikor kiment a kapun, elolvashatta és magával vihette Isten Igéjét. Ez az Ige megtartotta az ő mindennapi járásában, tevékenységében. Emlékeztette arra, hogy Isten népéhez tartozik, és ehhez méltóan kell viselkedjen, beszéljen. Mikor visszatért, és újra átment a kapun, megint elolvasta, és megint emlékeztette arra, hogy köze van Isten törvényéhez. Önvizsgálatot tarthatott minden nap végén. És mielőtt bement, ez az Ige buzdította arra, hogy most ugyanúgy kell viselkedjen bent a házban, a családban is!

Milyen jó lenne, ha ennek a lelkiességét mi is át tudnánk venni. Ha Isten Igéjét szívünkbe zárnánk, az megőrizne minket attól, hogy rossz utakon járjunk, olyanokon, ahol Isten nevének nem hozunk tisztességet. Ez őszinteségben, igazságban és szentségben tartana minket. Minden rossz lépéstől megőrizne minket.

És így őriz minket Isten hatalmas karja. Áldott legyen az Ő neve! Minden gondotokat Őreá vessétek! Tegyük ezt ebben az esztendőben is!

Pardi Félix, elnök

vetség részéről a jövő évi költségvetés-tervezetet Szász Imre testvér mutatta be. Ezeket mind elfogadtuk és megszavaztuk.

Majd nyílt beszélgetést folytattunk a résztvevőkkel és javaslatokat hallgattunk meg missziókerületünk működésével kapcsolatban. Leginkább arról beszélgettünk, hogy szükség lenne egy férfikonferenciára és szolgálattevők konferenciájára is, ahová vendég előadókat hívnánk meg.

Fazakas György testvér a szövetségünk megbízásából „A keresztyén család” témájában tartott előadást, mely nagy téma, de testvérünk szépen összefoglalta, úgy az igei alapokat, mint a mai kihívásokat. A végén gyűjtést tartottunk a napi költségek fedezésére és imádságban is megköszöntük az alkalom áldásait és a tábor vendégszeretetét élvezve, áldásokkal térhettünk haza. Az Úrnál van a Székelyföld jövője. Urunk tekints le irgalmasan reánk – adj ébredést, megújulást és még küldj munkásokat e nagy lelki szükségben lévő térségbe! (**Kelemen J. Sándor**, titkár)

A mai világban olyan emberekkel vagyunk körülveve, akik nagyon népszerűek, tehetségesek és akik ennek következtében hatalmas pénzszegekre tesznek szert: színészek, sportolók, zenészek. Ezeket sztárolja a világ, a fiatalok. Követik az interneten és megpróbálják lemásolni a magánéletüket, hogy minél jobban hasonlítanak ezekhez a „sztárokhoz”. Viszont azt lehet látni, hogy ezeknek az embereknek a magánélete elkesere-

Gyermekkoromban ismertem valakit, akit nagyon tiszteltem, a barátaim édesanyja volt, aki árván nőtt fel, aztán férjhez ment, gyermekei lettek, de nem lett gazdag. De azt, hogy mi a tisztesség, hogy kell viselkedni, és az Istent tisztelni, azt nagyon tudta. S ezt megtanította gyermekeinek is: három olyan fiút nevelt, akik aztán megállták helyüket az életben. Úgy ismertük meg, mint egy nemes lelkű asszonyt. S e felsorolás közben az fogalmazódik

Nemesebb lelkű keresztyének (ApCsel 17:10-15)

dett, szomorú és magányos. Gyakran alacsony önértékeléssel küzdenek, s legtöbbjüket pszichiáterek éltetik. Jótékonykodnak, de többnyire reklám céljából, ahogy fizikai adottságaikkal is „üzletelnek”. Ha belülről vizsgáljuk ezeket az embereket, nem mondhatjuk őket nemes lelkűeknek. Testileg elértek dolgokat, mégsem lehet őket alapul venni és követni.

Vannak azonban olyan tehetséges emberek is, akik a tehetségüket arra használják, hogy a környezetükben élőkön segítsenek, s hogy általuk szebb legyen a világ. Egyik volt szolgálati helyemen minden évben meglátogatott minket egy orvoscsoporthoz, akik nagyon gazdagok voltak odahaza. Mivel az Úr Jézust szerették, arra használták fel anyagi javaikat, hogy a szegényeknek segítsenek, és hogy róla bizonyosságot tegyenek. Eljöttek, s egy-egy faluban egy-egy hetet töltöttek a szabadságukból azzal, hogy ingyenesen vizsgálták az embereket, és segítettek az egészségügyi problémáikon. Majd hétvégén istentiszteletet tartottak, ahol bizonyosságot tettek hitükről Jézusban.

Olyan magas végzettségű emberrel is találkoztam, aki mikor visszajött a szülőföldjére, az idejét, tudását arra szentelte, hogy szegényeknek könyvet írjon arról, hogy mit tanít a Biblia különböző hitigazságokról, és arra szentelte életét, energiáját, hogy ezeket az embereket felzárkóztassa.

meg bennem, hogy Isten előtt vajon melyik ember a kedvesebb, melyikben tud jobban gyönyörködni? Azokban, akiket mások vagy önmaguk sztárolnak, és mindenféle testi kívánságba belemennek élvhajász életmódot folytatva, vagy azokban, akik minden képességüket is bevetik annak érdekében, hogy Jézus Krisztus ismert legyen? A válasz egyértelmű: Isten ezek utóbbiakban gyönyörködik, és őket tartja eszközeinek.

A nemes lelkű embereknél megfigyelhető, hogy mindegyikükben van egyfajta nyitottság az Isten Igéje felé. Az ApCsel 17-ben Lukács úgy írja le a béreaiakat, mint akik vágytak Isten megismerésére és arra, hogy kutassák az Írásokat, és meggyőződjenek, hogy azok tényleg úgy vannak-e. És a végső összefoglalás: „ezek nemesebb lelkűek voltak, mint a thesszalónikaiak.” De mi tette őket nemeslelkűvé? És mi tesz ma nemeslelkűvé valakit?

Van, aki azt mondja, hogy a származás. Izraelben is volt ilyen: akit vezetőnek választottak, azt nemes embernek tartották. Aztán a Préd 10:17 azt mondja, hogy „boldog vagy te ország, kinek a te királyod nemes ember, és a te fejedelmid idejében esznek a testnek erejéért és nem az italért.” Tehát nem kedvtelésből eszik, hanem azért, hogy a táplálékból nyert erőt is felhasználja népe szolgálatára. Az igazán nemeslelkű emberek azonban azok, akik az Isten Igéjére nyitottak. Így

mindenki lehet nemes ember, függetlenül származásától. A béreaiak hallgatták az Igét, és befogadták. Amikor Pál odakerül, a zsinagógában Jézusról tesz bizonyosságot. És nem úgy gondolkodtak Pálról, hogy „ki ez az idegen?”, hanem látni akarták, hogy valóban igaz-e az Ige. És elővették az akkor közkezen forgó Bibliát, és végig követték, amit Pál mondott a Messiásról. Ma is ez az, ami megnemesíti a szívet, ami elűzi a rosszindulatot, belső haragot. Ez szentel meg, ez ad erkölcsi tartást, mondanivalót az emberek felé, és olyan életelveket, amik működnek.

De a béreaiak nemcsak tudakozták az Írásokat, hanem hittek is benne. És ez az, ami a változás csúcsa minden ember életében, amikor hallja az Igét, befogadja, és az Ige elvégzi, hogy újjá legyen az az ember. Amikor újjászületünk, akkor leszünk igazán nemessé. Mi vad, Isten-ellenes természettel születtünk, de miután megismertük Jézus Krisztust, beoltattunk a nemes szőlőbe. Így változott meg vad természetünk. Nemcsak nemes gondolkodásunk van most már, hanem királyi gyermekek vagyunk.

A harmadik dolog, amit megjegyez az ige ezekről az emberekről, hogy nemcsak hittek, majd átérték a változást, hanem utána segítették Pál apostolt. Mert azt is feljegyzik az ige, hogy a nemes ember nemes dolgokat tervez és cselekszik (Ézs 32:8). Milyen egyszerűen, természetesen működött ez a béreaiaknál! Felismerték, hogy >>>

Lelkipásztor-beiktatás Szilágyerkeden

2019 novemberének második vasárnapján lelkipásztoravatásra gyűlt a szilágyerkedi baptista gyülekezet és vendégei: alulírott, Molnár Ottó Róbert avatták lelkipástorrá a helyi gyülekezetben és körzetben.

Az avatóünnepség 9 órától kezdődött imaórával, amely után Szűcs Sándor belényesi lelkipásztor tolmácsolta Isten Igéjének üzenetét. Alapigeként a 3Móz 14. fejezetét olvasta. Az igehirdetés magában foglalta a lelkipásztor „tízparancsolatát”, amely meghatározza a szolgálati területeit. Testvérünk az Ószövetség egyik papjáról beszélt, annak feladatairól, majd ezen igazságok mai vetületeként állította fel az elhangzó parancsolatokat. Az igehirdetés pontjait pozitív meg tapasztalásokkal támasztotta alá, ezáltal is bátorítva szolgálatba induló testvérünket.

Az igei üzenetek után Pardi Félix lelkipásztor, az avatóbizottság elnöke bevezető beszédében kihangsúlyozta, hogy a „kenetnek olaja” elengedhetetlen a szolgálathoz és tekintetünket Krisztusra irányította az ószövetségi jelképek által. Beszéde végén felszólította avatandó testvérünket a személyes bizonyosságtételre. Molnár Ottó testvér bizonyosságot is tett megtéréséről, a lelkipásztori szolgálatra való elhívásáról, és arról, hogyan kapott vezetést az erkedi szolgálat elfogadásához. Személyes bizonyosságtételét hitelvi kérdések követték, melyeket az avató bizottság tagjai tettek fel, ezen a Bibliáról, Istenről, az emberről, a megváltásról és az újszövetségi gyülekezetről.

A válaszok után testvérünkért kézzel és imádkoztak Pardi Félix, János Csaba, Szűcs Sándor, Veress

>>> amit Pál hirdet, az úgy van. Átélték, hogy a feltámadott Jézus köztük van, megéri őket. S ez után automatikusan segítették az Úr szolgáját, az evangélium munkáját. Mondták Pálnak, hogy a tenger fele menjen, elkísérték egészen Athénig, hogy ott is hirdethesse az evangéliumot. Nem erőlködés tehát ez a nemes életmód, hanem azonnal látja, mi az, amit tenni kell, hogy elérje az igazi célt, amiről Pál is beszélt.

Isten abban akar megerősíteni, hogy az Írásokat vegyük komolyan és tanulmányozzuk. Mert Jézusnak is fontos volt az Írás. Amikor szadduceusokkal, farizeusokkal vitakozott, mindig az Írással érvelt. Jól ismerte az Ószövetséget és abból indult ki. „Mi van megírva?” – tette fel sokszor a kérdést. S ebben az évben ez nekünk is fontos kell legyen. Persze az ellenség azon dolgozik, hogy lehetőleg zárva maradjon a Bibliánk. S ha ezt nem tudta elérni, akkor azon igyekszik, hogy a szívünkbe be ne jusson. Ne engedjünk ennek, hanem hajoljunk az Ige fölé azzal a vágygal, mint a béreaiak, hogy hogy is vannak ezek az Írások, mi az, amit nekem üzen most Isten.

Mit viszünk magunkkal ebből az igéből az új évben? Ott van-e bennünk az elhatározás, hogy holnaptól komolyabban veszem a bibliaolvasást? Hogy nem fogok engedni az ördög homályosító szellemének? Ott van-e bennünk, hogy „Istenem, azt a belső mércét, ami tőled való, erősítsd meg bennem a Lélek által! Nem akarok támo lyogni!” És még az is kérdés, hogy mi miért fogunk küzdeni? Vannak-e nekünk nemes harcaink? Vagy mindenféle mocskos dologba belevegyülünk, küzdünk egymás ellen, ahelyett, hogy küzdenénk egymásért és azért, hogy Isten igazsága érvényesüljön bennünk és általunk?!

Pál apostol nagyon szép példa arra, hogy a nemes harcot harcolta, s minket is erre hív az Úr. S milyen jó lesz majd ott állni előtte, és azt mondani, hogy ami rajtam állt, megtettem, bár te segítettél, kegyelemből!

Budai Lajos, missziói alelnök

Ernő, Bándi Sándor. Köszöntések és áldáskívánások hagzottak el a „friss” lelkipásztor és családja felé. A helybeliek több csoportjának köszöntését a vendégek áldó szavai követték. Az ének- és zenekar szolgálatai színesítették az ünnepi alkalmat. Bándi Sándor nyugalmazott lelkipásztor, a gyülekezet volt lelkipásztorának szavai zárták az istentiszteletet, melyben a szeretett himnuszát idézte. Rövid mondataiban a mindent felülmúló szeretet erejét és annak örök voltát mutatta be. Az alkalom végén mindenkit közös ebédre hívott a gyülekezet, ahol helybeli testvérek önfeláldozásának gyömcseit élvezhették. Az asztalközösségben tovább mélyült a testvéri összetartozás hite.

Molnár Ottó Róbert lp.

Bemerítés Magyarremetén. Isten kegyelméből 2019. november 10-én bemerítési ünnepélyre gyűlhetett össze a magyarremetei gyülekezet. Két fiatal pecsételte

meg hitét a keresztség által. Az alkalom elején a helyi lelkipásztor, Szabó Sándor buzdított imára a 2 Pt 1:1-11 alapján, emlékeztetve a fehér ruhásokat és az egész gyülekezetet, hogy kívánják minél inkább megismerni Jézus Krisztust és erősítsék elhívásukat, mert „ezt cselekedve, nem botlanak meg soha.” Az igei szolgálatot Vadon Sándor végezte Magyarországról, aki a Velencei Hajnal-pír Baptista Gyülekezet lelkipásztora. Testvérünk a 2 Móz 14 alapján tanított, rámutatva a keresztség fontosságára. Imádkozunk, hogy adjon az Úr kegyelmet a két fiatalnak megharcolni a hit nemes harcát! *A képen balról jobbra: Szabó Sándor lp., Lukács Teodóra, Szabó Johanna, Vadon Sándor lp.* (Szabó Sándor lp.)

Megmozdult a víz Biharon. Öröm van a mennyben, mert három bűnös megtérve hazaérkezett. Nagy

örömnömet ültünk a bihari baptista imaházban 2019. november 3-án, amikor három fiatal örök hűséget fogadott az Úr Jézus Krisztusnak a bemerítő medence vizében, megpecsételve hitét a látható és láthatatlan tanúk előtt. Az Isten Igéjét Moroz Tamás 4. éves teológiai hallgató szolta az ApCsel 2:42-47 alapján, hangsúlyozva a Biblia tanításának, a közösségnek, az úrvacsorának, a könyörgésnek az elhanyagolhatatlanságát. Az alámerít-

tést Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor végezte. Közös énekekkel és két énekkari számmal dicsőítettük az Urat – „Csak te hozzád térek Uram” és „Mily csodás változás jött az életembe” címmel. *A képen balról jobbra: Moroz Tamás, ifj. Szivák Tibor, Szász Evódia, Veres Sámuel, Albert István Zsolt.* Az Úr tegye hűségessé új testvéreinket. (Szász Attila)

Bemerítés Szamosújváron. 2019. november 10-én bemerítést tartottunk Szamosújváron. Ez alkalommal Márton Ida testvérnő tett vallást az Úr Jézusban nyert üdvösségről. Az igét mind délelőtt, mind pedig a délutáni hálaadó ünnepélyen Oláh Lajos magyarkiskapusi lel-

kipásztor hirdette. Bemerítkezett testvérnőnk a múlt évben megalakult magyardécsei gyülekezet tagja lett. (Kiss Lehel lp.)

Sámsonban is bemerítést tartottunk. 2019. október 27-én, egy csodaszép, verőfényes napon Szi-lágysámsonban nagy örömmel gyülekeztünk bemerítési ünnepélyre az imaházba. Három fiatal tett vallomást hitéről és pecsételte el életét az Úr követésére, miután meghallotta hívó hangját és engedelmeskedett neki. Rácz Nóra a mocsolyai, Bántó Barbara és Bántó Mózes a sámsoni gyülekezethez csatlakoztak. Imára Bántó Dávid és Tolnai Gyula testvérek buzdítottak. Az igehirdetésben Szabó András értarcsai lelkipásztor a Róm 6:3-23 alapján a Krisztus halálába való bemerítkezést hirdette. >>>

>>> A bemerítést Gergely Pál helyi lelkipásztor végezte. Az énekkar csodálatos énekekkel hangolta szívünket az Úr iránti hála és magasztalásra. Buzdítások, bizonyítékok hangzottak el, majd a lelkipásztorok kézzel a szívvel imádkoztak az új tagokért. Délután hálaadó istentiszteletet tartottunk a gyönyörűen feldíszített imaházban. Kívánjuk, hogy az Úr tartsa meg az új tagokat és legyen még sok ilyen áldásban részünk! A HH 75-ik énekének sorai ezt mondják: „Az Úr meghall imát, jóvalta ez, nem érdem...” **(Egy boldog és hálás édesanya)**

Bemerítés Hadadon. A hadadi és a szilágylelei gyülekezet tagjai és a vendégek bemerítési ünnepre jöttek össze 2019. október 13-án. Négy fiatal tett vallást arról, hogy elfogadta Jézus Krisztust személyes Megváltójának és ezentúl az Ige tanítása szerint kíván élni, és ezt a bemerítéssel is ki akarja fejezni. **A keresztkedők:** Szabó Melissza (15 éves), akit az elveszített anya szeretetének hiánya az Úr szeretetéhez vezetett, Szabó Alin

(16 éves), akit az Úr rádöbbenett, hogy hiába jár gyülekezetbe, ha nem adja át az életét teljesen Jézusnak, Szabó Adi (17 éves), akit az Úr egy képmutató életből szült újjá és változtatott meg, valamint Lakatos Emília (17 éves), akit megérintett az Úr egy igeverstől, és megváltoztatta az életét. Az imaórán Papp Lénárd teológiai hallgató beszélt arról, hogy „semmi nem választhat el minket Isten szeretetétől”. Az Igét Fazakas György hadadnádasi lp. hirdette a Kol 3:1-10 alapján, biztatva a fiatalokat az új életben való járásra, majd Balog Ferenc helyi lp. szólt hozzájuk, biztatva őket az önmegtagadásra, a keresztfelvételre és Jézus követésére. A helyi lp. végezte a bemerítést is, majd áldást kértünk az új tagokra. A bemerítés után is megtapasztaltuk az Úr csodáját, amikor a kb. 180 vendég testvért közös ebéddel vendégeltük meg! Az Úr legyen mindenért a dicsőség! **(Balog Ildikó)**

A Szilágysági Missziókerület éves gyűlése Nagyaluban

Isten kegyelméből 2019. december 7-én a Szilágysági Missziókerület is megtartotta szokásos év végi közgyűlést a szilágynagyalui baptista gyülekezet imatermében. Imádságra a küldötteket Molnár Ottó és Nagy B. István lelkipásztorok buzdították, amely után következett a napirendi pontok ismertetése Pardi Félix elnök testvér részéről. Ezzel egyidőben testvérünk hivatalosan is átadta a missziókerület elnöki megbízatását a már fel éve a missziókerület vezetésével megbízott János Csaba missziókerületi alelnök testvérnek, a nagybányai és koltói gyülekezetek lelkipásztorának. Döntésének fő oka az a sokrétű munka, amelyet elnökként a Szövetségnél kell végezzen. A közgyűlés küldöttei egyöntetűen támogatták János Csaba testvér megbízását. Ezután következett Verness Ernő lelkipásztor beszámolója a missziókerület anyagi helyzetéről. Az éves kiadások mellett hálaadással számolt be arról, hogy missziókerület anyagi helyzete mutatja Isten jóságát a missziókerület felé a bevételek által is. Ezt követően Szász Imre testvér, a szövetségi iroda vezetője ismertette a Szövetség vezetősége által javasolt költségvetéstervezetet a 2020. évre, amelyet a közgyűlés elfogadott. A következő napirendi pont a kerületben felépítendő oktatási központ volt. A közgyűlés fontos lépést tett a megvalósítás irányába azzal, hogy megszavazta a megépítendő intézmény helyszínét, amely Szilagyballán lesz. Az adminisztrációs megbeszélések után következett Fazakas György lelkipásztor testvér előadása a család témakörében. Testvérünk az Ef 5:22-6:4 alapján beszélt a család bibliai mintájáról, kiemelve az újszövetségi irányvonalat a férj, feleség, gyermek felelősségét illetően, valamint a házasság és újrarákosodás kérdéseit. A biblikus és egyenes tanítás után a helyi gyülekezet vendégszeretetének is élvezője lehetett a testvériség a finom ebéd elfogyasztásakor. Istennek legyen hála gazdag áldásaiért és a bőséges kegyelemért!

János Csaba lp., a missziókerület elnöke

BAPTISTA TÖRTÉNELMI ÉVFORDULÓK 2020-BAN (I.)

150 éve (1870)

- alámerítkezett Novák Antal Bécsben, egy Benzinger nevű prédikátor által (ápr. 30)

130 éve (1890)

- július 10-én családjával együtt bemerítkezett a biharpüspöki gyülekezet későbbi igehirdetője, Kozma Imre
- augusztus 2-án együtt merítkezett be Alaffy Zsigmond és Sámsoni István, a hegyközszentimrei gyülekezet két alapító tagja
- a bánffyhungyadi Székely György Nagyváradon tért meg, és be is merítkezett 1890-ben. Hazaköltözésével az ő lakásán kezdődtek el az összejövetelek Bánffyhungyadon, 1894-ben

125 éve (1895)

- felépült az akkor közel 100 tagú gyantai gyülekezet imaháza
- a nagyszalontai gyülekezet hét „paraszt-prófétát” rendelt ki a diakónusi szolgálatra: Domján Mihályt, Domján Imrét, Pájer Lajost, Tóth Istvánt, Balogh Mihályt, id. Körösi Jánost és Gulyás Ferencet
- Kornya Mihály megtartotta az első bemerítést Biharfélegyházán
- hosszas parlamenti viták után megjelent a 43-as számú törvénycikk, amely biztosította a szabad vallásgyakorlást a baptistáknak is. A Magyar Baptista Szövetség ekkor beadott egy folyamodványt a felekezet állami elismerése érdekében, amire 1905-ig kellett várni
- a Magyar Baptista Szövetség 1895 februárjában a rákoscsabai konferencián eldöntötte a *Békehírnök* kiadását. Szerkesztőknek Udvarnoki Andrást és Csopják Attilát bízta meg. Az első szám március 15-én jelent meg
- április 1-én Meyer Henrik szerkesztésében megjelent az *Igazság Tanuja* első száma a német *Warheitzeuge* mintájára
- Kolozsvárra költözött Papp Károly, aki hamarosan átvette az énekkar irányítását
- gyülekezet alakult: Mákófalva, Magyarkiskapus
- Kornya Mihály bemerítette a magyarlónai gyülekezet alapító tagjait
- Kornya Mihály véné avatta a bihari V. Nagy Lajost

120 éve (1900)

- február 8-án, Körösbökenyben elhunyt Lajos János, 67 éves korában
- a közel 30 tagú szentjobbi gyülekezet felépítette imaházát
- Kornya Mihály véné avatta Szőke Sándort, és körzeti munkásnak rendelte ki a Berettyó-menti tájakra
- Szabó Sándor átvette a 11 gyülekezetből álló, 172 tagú székelyhídi körzet vezetését. Az első két év alatt 230 személyt merített alá
- gyülekezet alakult: Óbikal, Bábonny és Bogártelke, Tóti
- június 14-én tizenegy kémeri fehérruhást merített be Végh Mihály Berettyószéplakon, közöttük volt a későbbi három jeles úttörő: Oláh Imre, Budányi András és Szekrényes András. Ekkor merítkezett be a Berettyószéplaki gyülekezet nyolc alapító tagja is
- augusztus 21-én tartotta meg Kornya Mihály az első szabadtéri bemerítést Aradon
- augusztus 26-án merítkezett be feleségével együtt id. Bordás István Aradon, Kornya Mihály által
- szeptember 16-án nyitották meg a Kalotaszeg első baptista imaházát Mákófalván
- az aradi magyar gyülekezet megnyitotta első imaházát a Közép utca (Blanduzi) 17. szám alatt

110 éve (1910)

- Csordás Lőrinc 1910 táján kezdte meg szolgálatát úttörő bibliaárusként. Az Érmelléken és Szatmár környékén szinte minden új gyülekezet alapításában részt vett. Szolgálati nyomán alakultak meg idővel Szatmár vidékén gyülekezetek: Börvely, Csenger, Csengerbagos, Szerdahely, Gencs, Szaniszló, Érendréd, Berekszó, Tasnád.
- gyülekezetek alakultak: Bács, Diós, Apahida, Szépenyerűszentmárton, Alsó- és Felső Zsuk, Sommály, Magyarkecel, Krasznahorvát, Szilágyperecsen (május 26.), Egrespatak, Magyargoroszló (június 5), Göröcsöny, Székelyudvarhely.

Európa reménysége – egységben az erő!

Ki gondolta volna, hogy egy nap egy ilyen egyszerű nő, mint én, részt vehet egy ilyen különleges konferencián, mint a *Hope for Europe* felekezetek közötti találkozója szolgáló nők számára? Én semmiképp sem terveztem vagy álmództam erről, de Isten tervei messze merészebbek az enyémenél!

Dr. Kate Coleman az erdélyi nőkkel

Először egy rövid visszapillantást kell tennem a múltba. Visszagondolva azt látom, hogy Isten egy ideje készítette erre a konferenciára. Néhány évvel ezelőtt pattant bennem egy szikra. Egy törekeny sóhajnak indult, felszállt, félénken megállt és várta, mit szól hozzá a Mindenható. Arra vágytam, hogy a gyülekezetben megtapasztaljam az egységet! Érdekes módon kaptam is olyan lehetőségeket az elmúlt évek során, amikor ez megvalósulhatott. Apró személyes megtapasztalások ezek, amikért néha kellemtelen, sőt megalázó helyzetekbe kerültem, de az igazán értékes dolgok nem rózsaszín felhőkben kovácsolódnak, ezt már meg kell tanulni! És persze nem árt, ha van egy nagy adag alázat, ami nálam gyakran hiány. Még jó, hogy Isten nem sajnálja a kegyelmet tőlem sem, viszont egy fontos dolgot még ma is tanulok: az Ő Lelke soha sem ordibál az arcomba, nem tudom miért, de suttog, ezért könnyen figyelmen kívül lehet hagyni. Sokszor erőt kellett vegyek magamon ahhoz, hogy követni tudjam a hangozt: „kérj bocsánatot, akkor is, ha nem érzed magad hibásnak”, „kezdemenyezz, akkor is, ha már többször próbáltad”, „állj mellé és támogasd, akkor is, ha nem kért meg rá külön, vagy azt gondolod van elég támogatója”, „kérd meg hogy van, akkor is, ha ez túl klisé”. Nem mindig volt könnyű hallgatni ezekre a belső késztetésekre, de ma úgy látom, hogy ezeken keresztül Isten célozni akart valamire: „Figyelj! Megmutatom neked, mit értek igazi egység alatt!”

Kis lépések sorozata és akadályok legyőzése vezetett el erre a konferenciára, ahol végre kezdtem kapiskálni mi is az a híres egység. Képzelnék el egy helyet, ahol nem meghatározó a felekezeti hovatartozásunk, nem számít a bőrünk színe vagy, hogy mi az anyanyelvünk. Mindenki az egy Istent imádja, Jézus vére árán szabad és egységben van a Szentlélek által. Együtt énekeljük, hogy „kadosh Ata” (héber), „Holy are you” (angol), „Heilig bist du” (német), azaz, „szent vagy Istenünk”! Megható volt számomra, ahogyan valósággá vált az igevers: „Nincs többé zsidó vagy görög, rabszolga vagy szabad, férfi vagy nő, mert mindannyian eggyé lettetek Krisztus Jézusban.” (Gal 3:28). A konferencia témája: „EGYÜTT ERŐSEBBEK”. A meghívott előadó, Dr. Kate Coleman előadásaiban arra tanított minket, hogy mit tegyünk és mit ne tegyünk szolgáló nőkként. Ne gondoljuk, hogy kevésre vagyunk képesek, ne legyen élettelen a szolgálatunk, ne válasszuk a cselszövést a szembesítés helyett, ne hanyagoljuk el a családjunkat. Másrészt, tanuljuk meg elfogadni a segítséget, vállaljunk felelősséget és nőjünk túl azokon az akadályokon, amelyek el akarnak pusztítani. Volt lehetőségünk együtt, kreatívan tanulmányozni a Bibliát, ami néha abból állt, hogy lerajzoltunk egy bizonyos részletet egy történetből, máskor bele kellett képzelnünk magunkat egy tanítvány helyébe és így válaszolni kérdésekre. Az egyik legértékesebb üzenet számomra a konferencia során az volt, hogy mi nők, képesek vagyunk segíteni egymást abban, hogy jobbakká váljunk azokban a dolgokban is, amiket Istenért teszünk, és ebben erő van! Láthatóbbak vagyunk együtt és hosszú távon többet érhetünk el. Megéreztem ezt az egységben levő erőt, amikor együtt énekelünk, illetve az imádkozásban is, amikor utolsó este minden ország zászlója mellé odaálltunk és imádkoztunk a kért imatémákért, vagy amikor mi erdélyiek imádkoztunk együtt.

Sok mindenben formálta a gondolkodásomat és a hozzáállásomat ez az esemény. Nem akarok úgy tenni, „mint aki már elértem”, de van előttem egy példa, egy fontos tanulság, egy személyes cél: törekedj az egységre, szeress úgy, hogy elfedezd a hibákat, mert így élhetsz legjobban Isten dicsőségére! Hadd fejezzem be egy idézettel, ami az egyik előadásban hangzott el: „Amikor Isten megszólít, nem engedhetjük meg magunknak azt a luxust, hogy nemet mondunk neki.” Ma már nem tehetem meg, hogy akarva vagy akaratlanul akadályozom az egységet. Tudatosabban kell szeretnem nőtestvéreimet és törekednem kell arra, hogy egyek legyünk! Akkor lehetünk igazán reménység a világban, ha mindezt hitelesen meg tudjuk élni. Legyen így!

Szekeres Henrietta, Nagyvárad

ERDÉLYI VERTIKÁLIS KONFERENCIA

KI(MI) VAN A GYÜLEKEZETED KÖZEPÉN?

Isten kegyelméből november 23-án megrendezésre került az első erdélyi Vertikális Konferencia, Nagyszalontán. Közel 190 ember gyűlt össze több mint 25 gyülekezetből. A köszöntések utáni dicsőítésben a kolozsvári Kőszikla Gyülekezet csapata vezetett, készítve a szívünket arra, hogy fogadni tudjuk az üzeneteket.

Az első előadást Patton Márk tartotta, „Isten dicsősége a gyülekezetben” témával, amiben kifejtette, miként válhat a gyülekezetünk Isten központúvá, felfelé mutatóvá. Elmondta, hogyan formálta Isten a szívét és a gyülekezetüket abban, hogy rájöjjenek, nem az a lényeg, hogy mindegy kicsit jobban csináljanak, hanem az, hogy mindenben Isten dicsőségét keressék, s minden, amit tesznek Krisztusra mutasson. Erre bátorított, hogy minden egyes programot, szolgáltatást, igehirdetést ennek a fényében tegyünk a gyülekezeteinkben és a célunk az legyen, hogy Istennek dicsőséget adjunk. Újbóli dicsőítés és rövid kávészünet után Mike Sámuel „a gyülekezetben elvesztett dicsőségről” beszélt. Az Ige alapján bátorított, hogy van lehetőség a győzelemre, még olyankor is, amikor a helyzet kilátástalannak látszik. Isten népe nem élhet Isten jelenléte nélkül, és amikor mégis megpróbálja, Isten megenged figyelmeztető kudarccokat. Tükröt tartott elénk az előadás, s belenézve el kellett határoznunk, hogy szeretnénk győztesek lenni egyénileg és gyülekezeti szinten is, lépéseket is téve ennek érdekében, hagyva, hogy Jézus ragyogjon és az evangélium történjen.

A délután első témája az „imádat és az imádság” volt, amik nagyon fontos alappillérei a vertikális gyülekezeteknek. Patton Márk beszélt az imádat erejéről, arról, hogy Isten arra teremtett minket, hogy imádjuk Őt. Majd Sámuel folytatta az imádság fontosságával, valamint a bátorítással, hogy legyünk olyan emberek, akik végzik az imádság szolgálatát a gyülekezetben. Számtalan bibliai példát kaptunk arra, hogy voltak emberek, akik imádkoztak és a dolgok elkezdtek történni.

A folytatásban egy a témába vágó fórumbeszélgetésen vehettünk részt. Ezen részt vett az aradi Harvest gyüle-

kezet egyik pásztor, Raul Todincă is, aki sokat beszélt arról, hogyan működik vertikálisan a gyülekezetük. A kérdések és válaszok során láttuk azt, hogy vannak olyan gyülekezetek, ahol jól működnek azok az alappillérek, amikről egész nap beszélgettünk.

A „bátor hitvallásról” Szimon Gergő beszélt a hangsúlyt az ígére és a misszióra helyezve. Bátorította az ígérel szolgáló testvéreket, hogy vállalják az igei szolgálatot a gyülekezetekben és azon kívül is. Elmondta, mennyire fontos az, hogy kompromisszumok nélkül hirdessük az ígét, hogy az emberek megtapasztalják annak átformáló erejét. Az Isten úgy tervezte, hogy az egyház hirdesse az Ő csodálatos ígét és ebben szeretné, ha mindannyian részt vállalnánk és fontosnak tartanánk ezt.

Mindannyian Krisztust dicsőítve, tűzzel a szívünkben távoztunk, elhatározva, hogy kilépve felemeljük Jézus nevét, hogy minél több ember megismerje Őt.

Kiss Eunika

Missziókerületi tanácskozás Besztercén

A Kolozsvári Missziókerület 2019. november 30-án tartotta meg év végi közgyűlését a besztercei imaházban. A megjelenteket Kelemen S. Sándor helybeli és dr. Borzási Pál szilágyperecseni lelkipásztor buzdította imára. A bibliaiskola működését és a missziókerületi hálaadónapot összegző beszámoló után alulírott, megbízott elnök a közösség nevében köszönte meg dr. Borzási Pál testvér hosszú éveken át végzett szolgálatát a missziókerület élén. A közgyűlés legjelentősebb mozzanata az új vezetőség megválasztása és szolgálatba állítása volt. A szavazatok alapján az új vezetőség összetétele: Rajna Ottó – elnök, Kiss Lehel – alelnök, Oláh Lajos – titkár, dr. Kis-Juhász Vilmos – pénztáros, Kelemen S. Sándor – tag. A Szövetségi iroda képviselőjében Szász Imre testvér tartott pénzügyi beszámolót, majd a záróelőadásban Fazakas György oktatásügyi alelnök mutatta be a bibliai családmódellet, a családi élettel kapcsolatos legidősebb témákat. A tartalmas együttlét a besztercei testvérek vendégszeretetéből közös ebéddel ért véget. **(Kiss Lehel lp.)**

„Elég jó nő, elég jó karácsony”

„**E**lég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz” (2Kor 12:9) – hangzott a mottója annak a női konferenciának, amit *Elég jó nő, elég jó karácsony* címmel hirdetett meg a nagyvárad-belvárosi baptista gyülekezet. Jó volt az adventi időszak kezdetén, 2019. november 30-án olyan dolgokon – valójában a legfontosabbakon – elgondolkodni, amelyek nélkül az advent és a karácsony bizonyosan célját téveszti.

Reggel 9 órakor a szervezők meleg szeretettel és forró teával várták a résztvevőket, akik elsősorban a környékbeli gyülekezetekből, de távolabbról, például Temesvárról is érkeztek. Regisztráció után a „jégtörés” néhány kedves játék keretében Szekeres Henrietta vezetésével történt, ezután Budai Lajos lelkipásztor köszöntése következett. Az Úr közelségét tapasztalhattuk a zenés áhítat során, amit Buzle Júlia és Szűcs Johanna vezetett, majd Papp Erzsike köszöntése és igei gondolatai is segítettek kikapcsolódni a hétköznapi körforgásból, és lecsendesedni Isten jelenlétében. Czobor Ibolya örömeiről és küzdelmeiről számolt be, arra buzdítva személyes példáján keresztül, hogy tanuljuk meg értékelni Isten csodálatos ajándékait és keressük az ő jelenlétét a hétköznapiakban.

A konferencia előadója Révész Szilvia volt, aki lelkipásztorfeleség, négy gyermek édesanyja, de számos területen tevékenykedett, tizenhat évig a Baptista Szeretetszolgálat munkatársa volt, 2009 óta a *Family* magazin szerkesztője és állandó szerzője. 2017 óta – saját szavaival élve – Isten teljes idejű „kommunikációs munkatársa”, gyakran tart előadásokat és tréningeket egyedül vagy férjével a keresztény élet hétköznapi gyakorlatának témájában. Szilvi nem először járt Nagyváradon, idén tavasszal ugyanitt volt *Keserűből édeset* című könyvének bemutatója is.

Előadásának alapgondolata az volt, mennyire fontos identitásunkat arra építeni, amit az Atya mond rólunk: „elég neked az én kegyelmem”. Mi, nők hajlamosak vagyunk „megdolgozni” Isten szeretetéért, holott az eleve adott számunkra. Azt hisszük, nem vagyunk „elég jók”, ezért hatalmas erőfeszítéseket teszünk, különösen karácsony előtt, hogy minden ragyogjon a lakásunkban, hogy a legfinomabb étel kerüljön az asztalra. Önmagában nem az

igyekezetünkkel van baj, hanem azzal, ha ezt bizonyítási kényszerből tesszük, és közben irigykedünk Mancikára, Julcsikára, ha netalán náluk valami szebben, jobban sikerült. Szilvia többször is felhívta a figyelmünket arra, hogy vizsgáljuk meg a szívünk állapotát, ugyanis, ha tele vagyunk bizonyítási vágygal, azzal kioltjuk a család melegét és az ünnep lényegét. A környezetünk is sok olyan impulzust közvetít, ami szerint „akkor vagy elég jó, ha megveszel vagy megteszel bizonyos dolgokat”. Nehéz józanul és egészségesen viszonyulni világunk kihívásaihoz. Több kedves igével is bátorított, hogy az identitásunkat merítsük az Úr szavából, ne beteges képzelgésekből és hamis ígéretekből.

Kitért arra is, hogy ma talán még nehezebb a nőknek helyes identitást kialakítani, mivel egyszerre több szerepnek kell megfelelniük, így az identitásuk eleve instabilabb, mint a régi korok asszonyaié. Bátorított arra, hogy fedezze fel minden nő az Istentől kapott elhívását, és éljen aszerint: családanyaként, orvosként, tanárként, könyvelőként, illetve egyszerre mindkettőként – kit hogyan és milyen szolgálatra hívott el az Úr. Ha a hivatásunknak megfelelően élünk, akkor megtelik az életünk örömmel, mivel Isten olyasmire hív, ami illik hozzánk, és amit szívesen tudunk végezni. Szilvi megosztotta velünk, hogy nem volt könnyű lemondania a Baptista Szeretetszolgálatnál végzett munkájáról, de meg kellett tennie ahhoz, hogy Isten „kommunikációs munkatársa” lehessen: könyvet írjon, előadásokat és tréningeket tartson.

Az előadást finom ebéd követte, majd egy pódiumbeszélgetésen Budai Evódia az előadás során felvetett témák gyakorlati alkalmazhatóságáról kérdezte Szilviát. Jó volt hallani a gyakorlati tanácsokat is. Aki a műhelyfoglalkozásokon is részt vett Szekeres Henrietta koordinálásában, praktikus tanácsokat, jó ötleteket is szerezhetett az ünnepi készülődéshez. Angi Melinda munkájának köszönhetően mindenki átvehetett egy gyönyörű karácsonyi tervező füzetet is, amibe begyűjthette a műhelyfoglalkozásokon hallott ötleteket. Szűcs Henrietta és Szűcs Bianka vezetésével karácsonyi programtippekről értesülhettünk, Szekeres Petra és Dénes Renáta az ünnepi menü elkészítésében segített, Petyár Angéla és Köteles-Popa Anna a lakásdekorációhoz szolgált tanácsokkal, továbbá Nagy Kinga és Crisan Tímea az ajándékok megvásárlásához és csomagolásához adott ötleteket. A tanácsokat, javaslatokat mátrix formájában lehetett beragasztani a tervező füzetbe.

Köszönjük az Úrnak a konferencia lehetőségét, a szervezők szolgálatkészségét, Szilvia előadását és az egymással való találkozás örömét! Áldott karácsonyi ünnepet mindenkinek!

Albu-Balogh Andrea

(egyetemi oktató, Partiumi Keresztény Egyetem)

Evangelizációs körút Székelyföldön (I.)

Örömmel tettem eleget a Székelyföld szívében található Baróti Baptista Gyülekezet és kiterjedt körzetében munkálkodó Győrfi Tóbiás lelkipásztor meghívásának, aki egy hitébresztő és hitmélyítő evangelizációs körútra hívott 2019. szeptember 18–22 között testvéri közösségébe. A székelyek visszavezetik eredetüket és honalapításukat a Hun birodalom legendás vezérének Attilának és fia Csaba királyfi-nak a rómaiaktól elhódított, Kárpátok koszorúza Pannon-medence V. században történt elfoglalásáig. Ékírásos ábécéjüket is ezidőtől származtatják. Árpád fejedelem vezetésével a IX. században (vissza)érkező újabb (hun)magyar honfoglalók szövetségeseiként a székelyek az Őrvidéktől a Kárpátok koszorúja mentén határőr feladatot kaptak. Ezt a küldetést mind a mai napig hűségesen teljesítik jelenlegi lakhelyükön is. Sajátos ízes magyar nyelvük, székelygóbés gondolkodásuk, a szülőföldjük rendületlen szeretete és a gyülekezeteikben tapasztalt buzgóságuk az anyaországi látogató számára is emlékezetes és különleges élményt jelent. A magyar történelem és irodalom legnagyobb hősei kötődnek ehhez a föld-részhez, többek között Kőrösi Csoma Sándor, Mikes Kelemen, Mikó Imre, Gábor Áron, Dózsa György, Mátyás király, Kölcsey Ferenc, Ady Endre, Orbán Balázs, Petőfi Sándor, Arany János, Benedek Elek, Tamási Áron, Márton Áron, Kányádi Sándor, csakhogy a legismertebbeket említsem.

A Székelyföld zárt tájegységeinek egyike méltán híressé vált régiója az „Erdővidék” a magyar nyelvű baptista misszió tekintetében is nevezetes múlttal rendelkezik. Az itteni baptista ugartörő munka 1890 táján indult el Tatter L. Vilmos bibliaterjesztő által. A környék több településén is elinduló bibliatanulmányozó „ekléziolák” fontos szerepet tölthettek be az itt élő egyszerű magyar családok élő hitre jutásában.

Kiss László történész „Székelyföld Krónikája” szerint Kónya Mihály 1897-ben járt személyesen először ezen a vidéken és ő is merítette be az első hitvallókat a Barót nevű bővízü patak vizében. Ekkor alakult meg az első baptista gyülekezet Nagybaconban.

Később még 15 településen alakul magyar gyülekezet a környéken – Szárazajta, Bibarcfalva, Száldobos, Vargyas, Bardóc, Erdőfüle, Középajta, Nagyajta, Előpatak, Bölön, Úrmös, Magyaros, Hídvég, Apáca, Ilyefalva, Botfalu, Felsőrákos, Magyarhermány, Barót –, ahol az elmúlt évtizedekben többek között Molnár Lajos, Ilonka Mihály, Simon János, Molnár Károly, Lőrik István, Bán Gábor, Korodi István, id. Veress Efraim, Both József, Budai Lajos, ifj. Veres Ernő, ifj. Veres Efraim és jelenleg Győrfi Tóbiás végez körzeti lelkipásztori szolgálatot.

Evangelizáció Baróton és kiterjedt körzetében

Jelenleg ez a város az erdővidéki magyar baptista gyüleke-

zetek körzetközpontja, melyhez még öt település – Úrmös, Bölön, Bibarcfalva, Nagybacon, Szárazajta, Vargyas, Bardóc – tartozik. A baróti baptista misszió 1930-ban indult a népes Józsa család odaköltözésével. Az első évtizedekben otthonukban jött össze az újabb családokkal – Berszán, Müller – bővülő gyülekezet.

A létszámában is növekvő gyülekezet 1950-ben jutott hozzá az 1782-ben épült és eladóvá vált református templomhoz, amely mind a mai napig a gyülekezet otthona. (Mint történész meg kell jegyeznem, hogy az anabaptisták Erdélyből való elűzésének időpontjában (1767–87) épült baróti református templom, a Kárpát–Medence legrégebbi olyan temploma, ami jelenleg baptista imaházként szolgál.)

A baróti gyülekezet mindig híres volt missziós lelkületéről. Sok család – Kónya, Both, Bíró, Veres, Budai, Erdő, Zágoni, Demeter, Kántor, Vass – leszármazottja indult innen, akik Székelyföld, Erdély, Magyarország felé, sőt még a tengeren túlra is, akik nagyszerű lelkimunkásokká lettek.

A négynapos őszi evangelizáció esti alkalmain először Jézus nyomába szegődve jártuk végig gondolatban a Szentföld emlékezetes tájait. Majd rácsodálkoztunk a Szentlélek által ihletett Szentírás keletkezésének, hiba nélküli megőrzésének és időszerűségének csodájára. Visszaemlékezhettünk a reformáció radikálisan következetes bibliai irányzatának, a vértanúságot is bátran felvállaló „keresztsgmegújító” anabaptista mozgalom hithőseire. Végül a Székelyföld lelkiébredését is elindító bibliaterjesztő hitelődök követendő életpél-

Dr. Mészáros Kálmán és Győrfi Tóbiás

dája ragyogott föl előttünk a Szentírás fényében. Napközben a körzet állomásait jártuk végig az evangélium jó hírével, a helyi gyülekezet lelkipásztorának Győrfi Tóbiás testvér segítségével. A gyülekezet tagjait szorgalmas és megbízható munkájuk révén a város, sőt a környék lakóinak megbecsülése övezi. Erre kiváló példa, hogy Károly herceg, a magyar felmenőkkel is rendelkező angol trónörökös, aki évente megfordul Erdélyben vásárolt birtokain, legutóbb Barótra is ellátogatott, ahol felkereste Józsa László és Józsa Zoltán messze híres szövőműhelyét, akik egyúttal a helyi baptista gyülekezet vezetőségének is a tagjai. A trónörökös ugyanis szerette volna közelebbről is megismerni az erdélyi magyarok hétköznapi munkáját és sajátos életkörülményeit. (folytatás a következő számban) **Dr. Mészáros Kálmán**

ÚJ ÉV, ÚJ ÉN!?

Egyeseknek az elmúlt év pillanatok alatt, másoknak viszont különböző okok miatt csigagyorsasággal telt el. Ha visszagondolunk az elmúlt évben történt eseményekre, tapasztalatainkra, meg vagyok győződve, hogy van, amiért hálát adjunk, de lehet van, amit másképp tettünk volna. Mindenesetre a múltat nem lehet megváltoztatni, viszont tanulhatunk belőle, hogy ebben az új évben jobban cselekedjünk.

Az új év elején kimondottan divat fogadalmakat tenni. Egyre szebb és egyre kreatívabb fogadalmakról hallhatunk, viszont a tapasztalat azt mutatja, hogy elég néhány hét, vagy néhány hónap, és látható lesz, ahogy a gyönyörű szép fogadalmak füstbe ment tervként szállnak el.

Személyes tapasztalatként mondom el, hogy néhány éve „megfogadtam” magamnak, hogy minden héten leírom egy kis cetlire és összegyűjtöm egy befőttesüvegbe azokat a tapasztalatokat, amikért nagyon hálás vagyok, majd óév napján, amikor előveszem, látni fogom, mennyi sok áldásban volt részem. A bökkenő csak az volt, hogy ez a terv kb. két hónapon belül megszűnt.

Érdemes megemlíteni, hogy nem mindenki jár úgy, mint én. Ismerek olyan személyeket, akik az effajta tervekben nagy sikereket értek el. Mégis, semmi kétségem afelől, hogy legalább annyi, vagy sokkal több személy tapasztalja meg azt, amit én, vagyis ennek épp az ellentétét. Felmerült-e már benned, hogy mi az, amit rosszul teszel? Miért van az, hogy egyeseknek olyan „könnyű” ezeket végrehajtani, mások pedig folyamatosan kudarcot vallanak ezen a területen?

Nagy hála van a szívemben azért, hogy Isten megengedte, hogy ne csak kudarcokban legyen részem, hanem sikerekben is. Hadd említsem meg, hogyan tapasztaltam meg egy hasonló jellegű helyzetben a „sikert”. Habár nem újévben történt, mégis hiszem, hogy építő lehet.

Az házifeladat, hogy inden nap tanuljunk meg egy igeverset. Első hallásra pontosan úgy reagáltam erre, mint egy diák, amikor meghallja a tanár szájából az otthoni tennivalókat. Tudtam jól, hogy az igeversek memorizálása rendkívüli hasznos gyakorlat, ennek ellenére meg voltam győződve, hogy én erre nem leszek képes hosszútávon. Hisz túl nagy feladat, túl sok időt igényel, túl sok a tennivalóm, hogy ezt tudjam gyakorolni... és jöttek a kifogások, mint a vízfolyás. Ha valakinek be akarod bizonyítani, hogy te valamire képtelen vagy, csak egy dolgot tehetsz annak érdekében, hogy ezt hitelesen tudd megtenni: kezd el csinálni! Tegyük fel, ha egy barátodat meg akarod győzni arról, hogy nem tudsz énekelni, hogy neked nincs jó hangod, akkor a legkönnyebb és a leghitelesebb módszer, ha elkezdesz énekelni. Ha igazad van, a barátod rövid időn belül le fog állítani, és meg lesz győződve, hogy valóban nem tudsz énekelni. Ugyanezt tettem én is a tanárommal. Elkezdtem tanulni az igeverseket, azzal a gondolattal, hogy majd úgyis eljutok arra a pontra, amikor már képtelen leszek folytatni. De láss csodát! Ahelyett, hogy elment volna a kedvem, vagy csődöt mondtam volna, egyre jobban megszerettem.

Ugyanakkor láttam azt a sok áldást is, ami ezzel járt. Sőt! Annyira megszerettem, hogy elkezdtem számolgatni a Bibliában különböző könyvek igeverseit. Rájöttem, hogy ha ezt húsz évig folytatom, és csak az újszövetségi igeverseket tanulom, akkor húsz év múlva fejből tudni fogom az egész Újszövetséget. Mikor ezt realizáltam, annyira felbuzdult a szívem, hogy elhatároztam, hogy nem fogom ezt a tevékenységet abbahagyni. Megtapasztaltam az ige memorizálásának az áldását a mindennapi életben is. Ahogy teltek a napok, nem egy igeverset tanultam meg naponta, hanem kettőt. Erre a változtatásra nem kötelezett senki. Azért hoztam meg ezt a döntést, mert egyszerűen szerettem, amit csinálok. Így tehát, ha ezt a tervet nem hagyom abba, hanem kitartóan folytatom, akkor nem húsz év kell ahhoz, hogy tudjam az egész Újszövetséget fejből, hanem csak tíz.

Szeretnék megosztani néhány tippet, amik segítettek nekem, hogy a különböző szokások behozatala az életembe sikeres legyen:

1. Ne tervezz irreális dolgokat. Megtörténik az, hogy egy jó szokás hallatán az ember (főleg, ha fiatal) annyira felbuzdul, hogy irreális terveket sző magának. Mikor álltam arra, hogy minden nap két igeverset tanuljak meg,

rövid időn belül azon gondolkoztam, mi lenne, ha még többet tanulnék? Három vagy négy igeverssel sokkal gyorsabb lenne a haladás. De rájöttem, hogy hosszú távon nem lennék képes erre. Ha tervezel, vagy megfogadsz valamit magadnak, ne várj irreális dolgokat.

2. Lesznek nehéz napok. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy minden nap úgy ment, mint a karikacsapás. Voltak olyan napok, mikor semmi kedvem nem volt megtanulni az igeverset, és volt olyan is, amikor nem láttam értelmét ennek. Számíts arra, hogy a változás folyamán igenis lesznek nehézségek.

3. Lesznek kudarcok. Sajnálatal kell mondanom, hogy nem sikerült minden nap megtenni a feladatom. Eleinte gyakori volt, hogy egy-egy napot egyszerűen kihagytam. Ilyenkor két dolgot tehettem: vagy elcsüggedek és abba-hagyom, vagy a következő nap tovább folytatom. Ne azt válaszd, ami könnyebb, hanem ami a helyes.

4. Minél hamarabb, annál jobb. Észrevettem, hogy ha reggel megteszem a feladatomat, akkor könnyebben, gyorsabban és hatékonyabban megy, mint este. Reggel az elme még friss, este viszont már megterhelt és fáradt.

5. Olyan dolgokat hozz be az életedbe, amik az egész életedet megváltoztatják. Ami a legjobban motivált engem az igeversek tanulásában, az az volt, hogy tudtam, hogy ez nem csak ideig-óráig való. Ez megmarad egy örök életen át, ez által egyre jobban fogom tudni alkalmazni az Igét a saját életemre, és a legfontosabb: egyre jobban fogom ismerni Jézust!

A szokások kikerülhetetlenek. Mindenkinnek van szokás az életében, a kérdés az, hogy az a bizonyos szokás épít vagy rombol? Éppen ezért, az új esztendő elején bátorítalak arra, hogy kezdj el kitartóan új szokásokat kialakítani az életedben. Végül pedig hadd osszak meg egy igeverset: „Mert állhatatosságra van szükségetek, hogy az Isten akarátát cselekedjétek, és így beteljesüljön rajtatok az ígértet.” (Zsid 10:36)

Pap Lénárd, Nagyvárad

AMIT NEM BÁNHATSZ MÉG 2020-BAN...

1. Készíts és tarts fenn imalistát! Te mi szerint hozod kéréseidet Isten elé? Ami épp eszedbe jut? Egyeseknek ijesztően hangzik a rendszerezés fogalma, viszont a kitartó imádkozás nem lehet egyalkalmi. Mennyi mindenben van szükséged Istenre? Hát a környezetedben élőknek? Egy imalista fenntartása kézzelfoghatóbbá teszi Isten nagyságát a meghallgatott imáinkban – bár nem mindig úgy, ahogy elképzeljük.

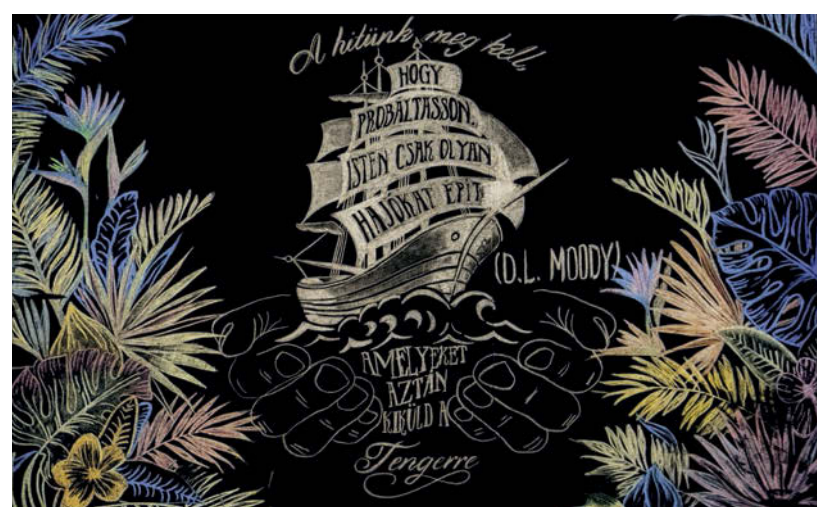
2. Szolgálj többet! Ha Isten bevégezte volna a célját veled, már a mennyben lennél. De még itt vagy, tehát feladatod van. Ne válogass a szolgálatok között! Persze nem kell mindent magadra vállalnod, de járj nyitott szemmel, keresd a betöltésre álló szükségeket, és állj oda a résre! Közben pedig figyeld meg, melyek azok a területek, amelyeken szolgálva mások különösen épülnek általad. Elképzelhető, hogy Isten azon a területen szeretne használni. Tartsd kiváltságnak, hogy szolgálhatsz!

3. Olvass többet! Manapság egyre több információ veszi körül minket, mégis kevéssel leszünk többek. A könyv-olvasás szélesíti a látókört, gazdagítja a szókincset, élethelyzetekre készít fel, fejleszti a kreativitást, kikapcsol és sorolhatnánk még. Ha ezeket a sorokat el tudod olvasni, te is élhetsz ezen remek lehetőségekkel. Vigyázz viszont, mert ebben a rohanó világban bölcsen kell megválasztani, milyen könyvekre szenteljük az időnket és figyelmünket. Kérj javaslatot a lelkipásztortól!

4. Mozogj többet! Ha nem folytatod fizikailag aktív életmódot, a tested ki lehet téve különféle betegségeknek. Nehéz most jelentőséget tulajdonítani a helyzet komolyságának, mert fiatalként a test tűrőképes és ha Isten egészséggel ajándékozott meg, többnyire fájdalmak nélkül telnek napjaink. Ne feledd: tested egészsége nem csak saját ügyed. Egy felelőtlenség miatt kialakult betegség miatt szenvedhetsz te, de szeretteid, jövőbeni családod is. Törekedj ezt megelőzni!

5. Határozd el: szeretni fogod Istent! Senki sem tudja, mit hoz magával 2020, egyedül Isten. Tökéld el magadban, és imádkozz azért, hogy engedelmes gyermeke légy, akármit is tartogat számodra. Kérd Őt, hogy legyen életed fő tekintélye, és ismerd és szeresd Őt bárminél és bárkinél jobban ezen a földön – a sikeres tanulmányi vagy anyagi megvalósításaidnál, a talán idén felbukkanó segítőtársadnál, egy régóta beteljesülésre váró vágyadnál. Hadd legyen Krisztus mindennek felett!

Kiss Máté, Szatmárnémeti

■ † **Henkel Mária** testvérnőt 2019. április 7-én hívta haza az Úr, 85 éves korában a hadadi gyülekezetből. Testvérnőnk hosszú időn át volt gyülekezetünk hűséges tagja. Gyermekkorától megtapasztalta az Úr gondviselését, amikor elveszítette édesapját a háborúban és özvegy édesanyjával kellett a mindennapi kenyérért megküzdeniük. A Németországba való kivándorlás helyett itthon maradt, az Úrra bízva életét. A gyászistentiszteleten Fazakas György hadadnásdi lp. hirdette az Igét, a nekrológot pedig Balog Ferenc helyi lp. ismertette. A temetésen a hadadnásdi fúvós zenekar és énekkar is szolgált. A sírnál Balog Ferenc lp. emlékeztetett az ige alapján arra, hogy van feltámadás és viszontlátás.

■ † **Németi Anna** testvérnőnk a szilágylelei gyülekezet tagja volt. 2019. augusztus 14-én szólította el az Úr. Testvérnőnk 85 évet kapott itt e földön. Már fiatal korában átadta életét az Úrnak, akihez mindvégig hűséges volt. Négy éves özvegysege idején se érezte magát egyedül, mert „itt van Jézus”, mondta, valahányszor kérdeztük, és ez az öröm töltötte be életét. A gyászistentiszteleten Balog Ferenc lp. hirdette Isten vigasztaló Igéjét a Jn 5:28-29 alapján. Énekekkel a hadadnásdi énekkar szolgált. Kívánjuk az Úr vigasztalását a gyászoló családnak!

■ † **Keresztes Ágnes** testvérnőt, aki 1930. szeptember 4-én született, 2019. augusztus 9-én kísértük utolsó útjára. Hadadnásdon született, de férjével Szekerestanyára költöztek. Az Urat szolgálták s a házuk mindig nyitva állt a testvérek előtt. Évtizedeken át szolgált imaházként az otthonuk, ahova bárki, bármikor bemehetett imádkozni, énekelni s az Urat dicsőíteni. Testvérnőnk 63 évet élt házasságban és 9 évet özvegységben. Rövid szenvedés után szólította haza az Úr. Temetésén Igét hirdetett Balog Ferenc hadadi lp. a Mt 25:23 alapján. A sírnál a nagykárolyi református lelkész hirdette Krisztus győzelmét a halál felett. Testvérnőnk 4 lánnal, 11 unokával és 15 dédunokával áldotta meg az Úr, akik mindig nagy szeretettel látogatták és mikor kellett, gondját is viselték. A hadadnásdi fúvóskar és énekkar szolgált a temetési istentiszteleten. A viszontlátás reményében búcsúztunk testvérnőnkől, kívánva az Úr vigasztalását a gyászoló család részére. **(Balog Ildikó)**

■ 2019. június 7-én kísértük utolsó útjára † **Bátori Istvánt** Biharon, akinek 68 évet ajándékozott teremtetője. Élete utolsó hónapjait betegségben töltötte, szeretett felesége ápolta. A gyászistentiszteleten Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor a Jón 3:1-4:2 alapján buzdította a hallgatóságot, hogy idejében térjünk a mi kegyelmes Urunkhoz. Isten vigasztalását kívánjuk a fájdalmas szívű családnak!

■ 2019. június 26-án álltunk meg szomorú szívvel † **Barta Sándor** földi porai felett a bihari baptista temetőben, akinek 51 év adatott ezen a földön. Az utóbbi időben sokat betegeskedett. Édesanyja imáiba foglalta, hogy térjen vissza az Atyai házhoz. A vigasztalás ígéit Albert István Zsolt

helybeli lelkipásztor a Mt 6:19-24 és Kiss Zoltán diószegi lelkipásztor a 90. Zsolt 12 verse alapján szólták. Isten vigasztalását kívánjuk a fájdalmas szívű családnak!

(Albert I. Zsolt lp.)

■ † **Török Margit** 1937-ben született Székelymuzsnán, szülei legkisebb, nyolcadik gyermekeként. 1980-ban felismerte Istennek iránta való túlárado szeretetét és szívét kitárta Megváltójának, Jézus Krisztusnak. Életét a szerénység, jóindulat, segítőkészség, az Isten iránti félelem jellemezte. 2019. szeptember 9-én adta vissza lelkét Teremtőjének, 10-én vettünk utolsó búcsút tőle. A ravatalnál Kelemen Sándor lp. a Jelenések könyvének 14. részéből (6-13. versek), a sírnál id. Máté Zoltán tv. (a Római levél 8. részének 5-11. versei alapján) hirdette Isten ígét. Szeretettel gondolunk rá, emlékét szívünkben őrizzük! **(Máté Dóra)**

■ † **Lovas József** testvérünket kísértük utolsó útjára 2019. szeptember 10-én Száldobágyon. Testvérünket 76 éves korába hívta haza az Úr. Hosszan gyengélkedett, betegeskedett. Tudatosan, mindent megbeszélve feleségével, lányával, lelkipásztorával, készült találkozni Megváltójával. Meghagyta az Igét is a Jn 3:16-ból, amely alapján Papp Dezső lelkipásztor testvér hirdette a csodálatos Isten szeretetét. Az Úr vigasztalja feleségét, lányát, unokáit és a gyülekezetet!

■ † **Kiss Sándor** testvért 2019. október 16-án kísértük utolsó útjára szintén Száldobágyon. Testvérünk 81 évet kapott Teremtőjétől. Három év özvegység és többheti szenvedés után hívta haza az Úr. Gyülekezetünk hűséges tagja és szolgálattevője volt. A temetésen Papp Dezső lelkipásztor hirdette az Igét a Zsolt 116:15 alapján. Az Úr vigasztalja gyermekeit, unokáit és a gyülekezetet! **(Papp Dezsőné Margitka)**

■ 2019. szeptember 17-én nagyszámú részvétnyilvánító jelenlétében került sor † **Léczfalvi Veronika** testvérnő temetésére szülővárosában, Szamosújváron. Testvérnőnk súlyos betegség után, életének 69-ik évében szólította magához teremtető és megváltó Ura. Az

erdélyi testvériség széles körében ismert volt, hiszen 1994-es megindulása óta szakácsnőként szolgált a kolozsvári Magyar Baptista Teológiai Fakultáson, majd az intézmény Nagyváradra költözésétől a kolozsvári gyülekezet gondnoki teendőit is ellátta férjével együtt. Életének utolsó három, megpróbáltatásokkal tűzdelt esztendejét Szamosújváron töltötte. A gyászistentiszteleten a kápolnánál imádsággal szolgált dr. Kis-Juhász Vilmos és Oláh Lajos, igehirdetéssel

pedig dr. Borzási István és Rajna Ottó lelkipásztorok. Testvérnőnk nekrológját Kiss Lehel ismertette. A sírnál ígét hirdetett Bálint Pál és dr. Borzási Pál, imádkozott Kelemen S. Sándor és Máté Miklós lelkipásztor. A kolozsvári énekkar is kivette részét a vigasztalás szolgálatából. Istenünk vigasztaló, megerősítő kegyelme legyen a hátramaradottakon! **(Kiss Lehel lp.)**

■ Magyarremetén 2019. október 7-én az Úrhoz költözött † **Bálint Boriska** (szül. Némethi) testvérnőnk 80 éves korában, aki Selymesilovsán született 1939. április 14-én. Nyolc testvére közül ő volt a legidősebb. 1960. május 15-én a keresztség vizében szövetséget kötött

az Úrral. Házasságot kötött Bálint Ferenczszel, akit Isten előre kijelentett neki álmában. Házasságukat egy gyermekkel áldotta meg az Úr, 6 unokával és egy dédunokával. Élete során sokat szenvedett, többszörös műtétjeit türelmesen viselte. Szoros kapcsolatot ápolt az Úrral, ami példa volt úgy családjá, mint a gyülekezet számára. A gyülekezet rendszeres látogatója volt, egészen míg betegsége ágyhoz nem kötötte. Több heti szenvedés után, az Úr hazaszólította. A gyászistentiszteleten a magyarremetei gyülekezet lelkipásztora, Szabó Sándor és a gyülekezet előző lelkipásztora Elekes József ny.l.p. szolgáltak magyar nyelven, illetve Szűcs Attila tv., a Nagyváradi Belvárosi Gyülekezet egyik diakónusa román nyelven hirdette az ígét. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot! **(Szabó Sándor lp.)**

■ † **Hamar József** 1938. március 24-én Radnóton született. Ott nőtt fel a radnóti baptista gyülekezetben, és ott ismerte meg az Urat. Jézust, mint személyes megváltóját 1956. augusztusában a be-merítés vizében is megvallotta. Jónás Bertával 1964. július 4-én házasságot kötöttek, a jó Isten két gyermekkel áldotta meg őket: Benjáminnal és Csillával. 1971-től a marosvásárhelyi gyülekezet tagja volt, és itt szolgált. 1990-től nyugdíjba vonult, de továbbra is tevékeny maradt. 2007-ben fedezték fel betegségét és lassan lassan leépült egészsége. Az Úr gondviselése nyomán jó orvosi ellátásban részesült, húséges felesége példásan gondozta a nehéz évek alatt. Utolsó időszakban békességben, félelem nélkül várta a Megváltójával való találkozást. Hálásak vagyunk Istennek életéért! Temetésére 2019. augusztus 1-én került sor. Ígét hirdetett Kelemen J. Sándor marosvásárhelyi lelkipásztor az Ézs 46:3-13 igeszakasz alapján, kifejtve, hogy az igaz Isten nem hasonlítható a bálványokhoz. Ő teremtet, Ő hordoz, Ő gondoskodik hűségesen, Ő a szabadító, aki meg tud tartani, még a halálon át is. Erőt és kitartást kívánunk azoknak, akik különösképpen érzik Józsi bácsi hiányát! **(Kelemen Napsugár)**

BIZONYSÁGTÉTEL

Márton Eliz bizonyágtétele Magyardécséről

Isten már az első szívdobbanásunk óta gondoskodik rólunk, sőt Ő az, aki formált anyánk méhében. Ezt az igazságot tizenkét évesen érthettem meg. Annak ellenére, hogy addig is tudtam Isten létezéséről, vallásórára jártam, de nem ismertem személyesen a Megváltót.

Családommal együtt az interneten keresztül hallottam először arról, hogy mit jelent igazából a megtérés. Nemsokára édesapám elfogadta a kegyelmet – a szeretet közénk költözött. Néhány hónap múlva a magyarországi Kübekháza megrendezték az V. Nemzeti Evangelizációt. Kegyelemből részesei lehettünk életünk első evangelizációjának, ami egy életre emlékezetes maradt számunkra. Isten üzenete szólt egész nap. Délután, az utolsó prédikáció keretén belül felhívás is elhangzott. Tudtam, hogy Isten engem keres. A Szentlélek erőteljes munkáját tapasztaltam a szívemben. Zokogtam, bűntérheim mind a vállamra roskadtak. Közben édesapám mennyei erő hatására előre ment. Elkezdtek imádkozni az emberekért. Én még mindig csak sírtam a székemben, nem találtam a nyugalmam. De akkor Isten újra lépett, nevémen szólított, ahogyan megígérte, a mellettem ülő nőtestvéren keresztül: „Eliz! Ha ki szeretnél menni, még mehetsz!” Nem tévováztam. Felpattantam a helyemről, és a szalagkorláton át rohantam előre. Visszahúzódom természetem ellenére ekkor nem érdekelt a sokaság véleménye, a tekintetek. A kegyelemnek nem tudtam ellenállni. Azt mondták, úgy szaladtam, mintha puskából lőttek volna ki.

Miután visszamentünk a helyünkre, többen odajöttek imádkozni, bátorítani. Többek között elhangzott az a mondat is, hogy már az én nevem is fel van írva a mennyek országában. Isten örök élettel ajándékozott meg.

A szürke hétköznapiak ezután megszínesedtek: már nem az voltam, aki azelőtt. Viszont a nehéz idők csak ezután következtek. Az addig barátainak hitt személyek eltávolodtak tőlem, de Isten sosem hagyott magamra: barát helyett Barát volt. Erőt adott minden pillanatban. Elkezdtem káté órákra járni, mert nem messze volt már a konfirmálás ideje. De Istennek más terve volt velem. Imádságainkra nemleges választ kaptunk a konfirmációt illetően. Engedelmeskedtünk a megértett üzenetnek, és közöltük a lelkéssel, hogy Isten akaratából nem veszek részt a szertartáson. Természetesen, a falu kiközösítettjeivé váltunk, családommal együtt. Jézus követése lemondásokkal jár, de az igazi cél érdekében semmit sem tarthatunk fontosabbnak az Ő kéréseinél.

Azóta a bemejtkezésben is részesülhettünk – 2018. november 4-én, hét személy –, és gyülekezetünk, a Magyardécsi Baptista Gyülekezet is létrejöhetett. Mindaddig Isten gondoskodását tapasztaltam, bármilyen helyzetbe kerültem. Isten hűsége sosem múlik el, bízzunk Benne!

Házaspáros hétvége a Hargitán

A székelyudvarhelyi Házaskör és a Székelyföldi Missziókerület közös szervezésében november 29. és december 1. között a megpihenni, feltöltődni, Istennel és párjukkal intenzívebb időszakot megélni vágyó házaspárok a Hargita Táborba vonulhattak el, ahol Nagy István és Erika jászberényi, házassággyógyozásban is gyakorlott házaspár interaktív előadássorozatot tartott a bensőséges házastársi kapcsolatról. Az alkalmat a szeretetteljeslégykör, a fűtött kandalló ünnepi hangulata, az előadások interaktív, feladatokkal, csoportfoglalkozásokkal gazdagított gyakorlatias bemutatása és a testvérek, barátok közösségében eltöltött szünetek, játékok és közös étkezések tették otthonossá. Szó volt a bensőséges kapcsolatról, a Biblia tekintélyéről, ami örök érvényű használati utasításként szolgál párkapcsolatunkhoz, a házasságról mint szövetségről, amely szent és felbonthatatlan. Szükséges a fogadalom időnkénti megújítása egymás között, főként azért, hogy magunkat emlékeztessük, kihez tartozunk. Ezt a szombat esti gyertyafényes vacsora keretében meg is tettük. Szó volt a teljes és osztatlan ragaszkodásról, arról, hogy hogyan lehetünk valóban EGYEK. És nem utolsósorban szó volt a megbocsátás erejéről, ami akarati döntés, az érzések csak követik; sőt, a legjobb, ha nem kell folyton megbocsátanunk, hanem egyenesen a megbocsátás üzemmódjában élünk, azaz nem sértődünk meg, hanem megpróbáljuk a másikat a saját személyiség típusának fényében látni és érteni.

Egyértelműen pozitív élményekkel távoztak a résztvevők. Volt, akinek a közösség jelentett nagyon sokat, volt, akinek a közvetlen előadásmód, az életszerű, hiteles példák; az, hogy felváltva, egymást kiegészítve beszélt a Nagy házaspár; sokan értékkel élték meg az Isten és egymás számára elkülönített időt, a kreatív gyakorlatokat, és nem kevesen célokat tűzve ki, frissült erővel tértek haza élni mindazt, amit hallottak. „Minden perc hatalmas áldás volt,” állítja egy feleség, és hiszem azt, hogy a mindennapok feladatainak taposómalmából kilépve egy-egy hasonló hétvége mindig friss szellőt hoz a kapcsolatokba és fejlődést saját személyiségünk bonyolult labirintusának megoldása felé, hogy áldás lehessünk.

Lőrincz Tünde, Székelyudvarhely

A Nagyvárad Missziókerület 2019-es közgyűlésének

a nagyvárad-belvárosi gyülekezet adott otthont, 2019. december 14-én. A gyűlést Szűcs Sándor lelkipásztor, a missziókerület elnöke vezette. A zenés áhítaton Szűcs Dániel és Szabó Sándor lelkipásztorok buzdítottak imára, az éneklést Székely András és Garai Zsolt vezette. Szűcs Sándor beszámolóját négy szó köré építette a Zsolt 133:1 alapján: szépség, szervezés, szentség és szeretet. Felemelő dolog meglátni közösségeink különböző szolgálataiban a szépséget. A gyülekezeteink életéhez szükséges a szervezés, nem csak a hivatalos iratok tekintetében, hanem az istentiszteletek előkészítésében is, hogy azok változatosak és újszerűek legyenek. A szentségben van az erő. Ha ez hiányzik, akkor a szervezés nem lesz hathatós. A szeretet kapcsolatokat bátorítanunk kell és a közösséget építenünk, nem engedhetjük, hogy kihűljön. Simon András lelkipásztor pénztári beszámolója után a szövetségi költségvetést szavazta meg a közgyűlés, majd tartott Fazakas György lelkipásztor előadást a keresztyén családról. Beszélgetés és imádkozás után a gyűlés közös ebédrel zárult. Isten áldása legyen a kerület gyülekezeteinek életén és lelkipásztorainak szolgálatán!

Szabó László, a kerület titkára

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605